

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het Advocatenblad zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

GRIEVENDE UITLATINGEN VAN ADVOCAAAT

Hof van Discipline, 14 september 2001, nr. 3117

(mrs. Franssen, Bekkers, Thunnissen, Sterk en Arpeau)

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 10 januari 2000

(mrs. Robbers, Van Dijk, Foortse, Van Nispen tot Sevenaer en Vermeulen)

Grievende en/of onjuiste uitlatingen? Gedaan in de hoedanigheid van advocaat? Ne bis in idem? Karakter Gedragsregels. Undue delay?

- EVRM, artikel 6
- Advocatenwet, art. 46 (2.2 bezwaar van de deken, 3.3.1 grievende uitlatingen)
- Gedragsregels 1, 30 en 31

Feiten

Mr. X heeft in januari 1998 gesprekken gevoerd met een journalist van een landelijk dagblad. Kort daarna verscheen in dat dagblad een artikel over het Wereld Natuur Fonds – WNF – waarin onder de kop: ‘Advocaat: WNF criminele organisatie’ onder meer het volgende werd gesteld:

- ‘Mr. X, advocaat te A, richt een vereniging op van slachtoffers van het WNF’
- ‘Hij noemt het WNF ‘een machtsfactor van betekenis’, juridisch jargon voor criminele organisaties’
- ‘De zaak is tot mislukken gedoemd’, zegt mr. X, ‘zoals honderden vergelijkbare zaken tot vrijspraak hebben geleid’
- ‘Volgens mr. X laten politici en justitie zich door het WNF misleiden. Zij varen stelselmatig blind op informatie van Traffic, de opsporingsdienst van het WNF’.

Het WNF diende op 21 januari 1998 een klacht tegen mr. X in bij de deken. Die heeft de klacht op 22 januari 1998 onmiddellijk bij de Raad gedeponneerd (art. 46e Advocatenwet) en daarbij tevens ambtshalve een klacht van dezelfde inhoud tegen mr. X ingediend.

Die ambtshalve klacht is op 27 april 1998 door de Raad ongegrond verklaard. In hoger beroep van die beslissing is de deken door het Hof van Discipline op 14 juni 1999 niet-ontvankelijk verklaard.

De klacht van het WNF is op 26 februari 1998 door de Raad weer in handen van de deken gesteld met het oog op het door de wet voorgeschreven onderzoek. Nadat dit was verricht, heeft de deken het dossier op 25 augustus 1998 aan de Raad toegezonden. De klacht is behandeld ter zitting van 1 november 1999 en bij beslissing van 10 januari 2000 ongegrond verklaard. Het WNF stelde op 10 februari 2000 hoger beroep in. Het Hof behandelde de zaak op 20 april 2001 en bekrachtigde de beslissing van de Raad op 14 september 2001.

Overwegingen Raad van Discipline

De Raad verwerpt het verweer dat geen toetsing aan art. 46

Advocatenwet mogelijk is daar mr. X de verweten uitlatingen in zijn privé-hoedanigheid zou hebben gedaan. Privé-gedragingen van een advocaat kunnen immers van tuchtrechtelijk belang worden geoordeeld, zij het slechts dan wanneer er hetzij voldoende aanknopingspunten met de praktijkuitoefening zijn om dezelfde maatstaven te laten gelden, hetzij de gedraging voor de advocaat in het licht van zijn beroepsuitoefening ongeoorloofd moet worden geacht.

Is reeds om deze reden de toetsing van gedragingen van een advocaat in zijn privé-hoedanigheid niet uitgesloten, in de onderhavige zaak komt daar bij dat blijkens de betrokken publicatie, die vooraf in concept aan mr. X is voorgelegd, de hoedanigheid van advocaat uitdrukkelijk vermeld wordt.

Mr. X heeft daarmee kennelijk ook aanvaard dat hem de uitspraken als advocaat werden toegedicht.

De Raad acht het WNF ook overigens ontvankelijk in de klacht.

Weliswaar heeft de Raad een ambtshalve klacht van de deken met betrekking tot hetzelfde feitencomplex onderzocht en daarover uitspraak gedaan, maar deze beoordeling had betrekking op de door de Dekens vermeende overtreding van gedragsregels 1 en 31. Blijkens de inhoud van de genoemde beslissing is uitdrukkelijk nog geen oordeel gegeven betreffende de toepassing van gedragsregel 30. Laatstgenoemde gedragsregel is in het bijzonder in de onderhavige zaak aan de orde. Bovendien is de klagende partij niet dezelfde.

Het ne bis in idem beginsel staat derhalve niet in de weg aan de beoordeling van de klacht.

Klaagster heeft tegenover het gemotiveerde verweer van mr. X niet aangetoond dat mr. X in zijn uitlatingen gegevens verstrekt heeft waarvan hij weet of moet weten dat die onjuist zijn. Tot een ander oordeel noopt niet dat klaagster haar bedenkingen heeft over (het niveau van) de publicaties waarop mr. X zich beroept.

Het behoort onder zulke omstandigheden niet tot de taak van de Raad om de kwaliteit dan wel het waarheidsgehalte van dergelijke publicaties te onderzoeken c.q. te beoordelen.

Ten aanzien van de door klaagster aangevoerde overtredingen van de gedragsregels 1 en 31 ziet de Raad, ook na kennisneming van de standpunten van partijen in het onderzoek van de klacht, geen aanleiding anders te oordelen dan hij heeft gedaan in de beslissing van 27 april 1998, te weten dat de uitlatingen van mr. X over klaagster niet onnodig grievend waren, nu mr. X meende gegronde redenen voor deze uitlatingen te hebben en voorts dat mr. X zich niet dusdanig heeft gedragen dat het vertrouwen in de advocatuur is geschaad.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht.

Overwegingen Hof van Discipline

Mr. X heeft bij memorie van antwoord gesteld dat de termijn als bedoeld in artikel 6 EVRM naar het zich laat aanzien zal worden overschreden en dat het Hof de klacht in dat geval daarom alsnog niet-ontvankelijk zal moeten verklaren. Daartoe heeft mr. X aangevoerd dat de klachtprocedure in februari 1998 is begonnen en naar verwachting eerst medio 2001 zal zijn afgerond.

Deze verwachting van mr. X is uitgekomen. Niettemin wordt het beroep op overschrijding van de redelijke termijn van art. 6 EVRM verworpen.

In een tijdsbestek van circa 3,5 jaar hebben het dekenonderzoek en de procedures bij de Raad en het Hof plaatsgevonden. Weliswaar is de tijd tussen de dupliek en de zitting van de Raad en die tussen de memorie van antwoord en de zitting van het Hof telkens circa 14 maanden geweest (vanwege overbelasting van de beide colleges) en daarmee onwenselijk lang, maar daar staat tegenover dat mr. X de eerstbedoelde periode heeft benut om nog ongeveer 30 merendeels uitvoerige producties in het geding te brengen en de tweede periode om een nadere memorie van antwoord te nemen onder overlegging van nieuwe producties. Al met al is aldus geen sprake van overschrijding van de bedoelde termijn.

Mr. X heeft met betrekking tot het klachtonderdeel, inhoudende dat hij gedragsregel(s) (1 en) 30 heeft geschonden, aangevoerd dat regel 30, voorschrijvend dat de advocaat zich dient te onthouden van het verspreken van feitelijke gegevens waarvan hij weet of althans behoort te weten dat die onjuist zijn, alleen ziet op gevallen waarbij hij in rechte optreedt, van welk geval hier geen sprake is.

Het verweer treft geen doel. In de eerste plaats verdient aandacht dat de regel geplaatst is in het hoofdstuk '7. Enige praktijkregels' en niet in hoofdstuk '4. Optreden in rechte'. In de tweede plaats geldt dat in geval een klager bij de formulering van zijn klacht naar een gedragsregel verwijst, die verwijzing als een ondersteuning van zijn klacht en niet als een afgrenzing ervan opgevat dient te worden; dit hangt samen met de status van de Gedragsregels 1992 en hun verhouding tot de in art. 46 van de Advocatenwet neergelegde open normen.

Vaststaat dat mr. X in allerlei opzicht ernstige kritiek heeft op en sceptisch staat tegenover het WNF en klagster. Hij beroept zich voor de gegrondheid daarvan op door hem overgelegde producties. Over de vraag of de daarin vermelde feiten en omstandigheden juist zijn en goed worden geïnterpreteerd, verschillen klagster en mr. X van mening. Met de Raad is het Hof van oordeel dat klagster niet heeft aangetoond dat het gelijk aan haar zijde is. Evenmin als de Raad acht het Hof zich in staat bedoelde vraag zonder nader onderzoek te beantwoorden. Een dergelijk onderzoek valt echter, zoals ook de Raad heeft aangegeven, buiten het kader van een tuchtprocedure volgens de Advocatenwet. Het verlangen van mr. X naar zo'n onderzoek zal het

Hof dan ook niet honoreren.

Op grond van de inhoud van (onderdelen van) verschillende producties van mr. X valt op het eerste oog te billijken dat mr. X meent dat hij daaruit steun kan putten voor zijn kritische houding en voor de uiting daarvan tegenover het dagblad. (Volgen voorbeelden, *bew.*)

Het verweer van klagster dat zij niet aangesproken kan worden op de handelwijze van het WNF wordt verworpen. Mr. X mag klagster als nationale organisatie van het WNF, waaraan zij bovendien een aanzienlijke financiële steun verleent, bij de discussie over het WNF betrekken. Evenmin kan gezegd worden dat mr. X zich onnodig grievend over klagster heeft uitgelaten.

De kop van het artikel is niet van hem afkomstig en vindt geen steun in het artikel zelf, waaruit immers niet blijkt dat mr. X de zegsman is van de kwalificatie criminele organisatie. Het enkele feit dat mr. X de journalist heeft doen weten zich in de kwalificatie te kunnen vinden, brengt - anders dan klagster heeft betoogd - nog niet mee dat de kwalificatie aan mr. X als een eigen uitlating mag worden toegerekend. Ook de overige uitlatingen acht het Hof niet onnodig grievend.

Zulks wordt niet anders doordat mr. X zich blijkens het artikel tegenover het dagblad als advocaat bekend heeft gemaakt, ook al zou hij dit hebben gedaan - hetgeen niet onaannemelijk is - om te bereiken dat aan zijn uitlatingen een groter gezag zou worden toegekend. Het WNF en klagster nemen immers op hun beurt op het wereldtoneel en in Nederland een niet onbelangrijke positie in zowel wat meningsvorming als activiteiten betreft en eventuele misstanden aan hun zijde of door hen veroorzaakt kunnen daarom gelden als misstanden die de wereldsamenleving en de samenleving in Nederland raken.

Volgt

Bekrachtiging.

VRIJHEID VAN HANDELEN

*Raad van Discipline te Amsterdam, 24 september 2001
(mrs. Kist, Klaver, Knipscheer, Rigters en Wiarda)*

Vrijheid van handelen van de advocaat in het kader van de belangenbehartiging van een cliënt. Een advocaat mag geen feiten poneren waarvan hij de onwaarheid kent en of redelijkerwijs kan kennen. De advocaat mag in beginsel gebruikmaken van alle mogelijkheden in het proces- en executierecht. Confraterniteit.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.2 Grenzen aan die vrijheid; 5.1, regels die betrekking hebben op de juridische strijd)*
- *Gedragsregels 1, 3, 17 en 30*

Feiten

Mr. X heeft A bijgestaan in een geschil met diens ex-werkgeefster B BV.

A vordert bij de Kantonrechter een schadevergoeding van f 2.300.000 ter zake van een aandelenplan. In deze procedure had A tevens klager sub 1 (als indirect beleidsbepalend binnen de vennootschap) en klager sub 2 (als enig directeur-aandeelhouder van klager sub

1, tevens directeur van B BV) gedagvaard. De vennootschap, klager sub 1 en klager sub 2 werden bijgestaan door mr. Y, klager sub 3.

Nadat de Kantonrechter zich onbevoegd had verklaard van het geschil kennis te nemen en de zaak tegen de vennootschap werd verwezen naar de Kantonrechter te Z en de zaak tegen klagers sub 1 en 2 naar de rechtbank te Z, heeft A de vennootschap gedagvaard voor de Kantonrechter te Z. In deze procedure heeft klager sub 3 namens de vennootschap verweer gevoerd.

Vervolgens heeft A klagers sub 1 en 2 gedagvaard voor de rechtbank te Z. Klager sub 3 heeft zich in deze procedure niet als procureur van klagers sub 1 en 2 gesteld. Mr. X heeft vervolgens akte van nietverschijnen verzocht en verkregen en gefourneerd voor vonnis.

Bij vonnis d.d. 23 september 1997 heeft de Kantonrechter te Z de vordering van A tegen de vennootschap afgewezen. Van dit vonnis is A in hoger beroep gekomen.

De rechtbank te Z heeft bij vonnis d.d. 7 januari 1998 de vordering tegen klagers sub 1 en 2, als zijnde niet weersproken en op de wet gegrond, toegewezen.

Mr. X heeft dit vonnis op 4 mei 1998 aan klagers sub 1 en 2 betekend met bevel om binnen 2 dagen aan de uitgesproken veroordeling te voldoen. Klagers sub 1 en 2 zijn tijdig van het rechtbankvonnis in verzet gekomen. Klager sub 3 heeft mr. X verzocht de tenuitvoerlegging op te schorten totdat in de verzetprocedure dan wel in een procedure gegrond op misbruik van recht uitspraak zou zijn gedaan. Daar mr. X daartoe niet bereid bleek, is een executiegeschil aanhangig gemaakt, waarin de President van de Rechtbank te Z A heeft gelast zekerheid te stellen voor de door klagers sub 1 en sub 2 te betalen bedragen. Daarna is de zaak met klagers sub 1 en 2 geschikt tegen betaling aan A van een bedrag ad f 100.000.

Klagers verwijten mr. X:

- a dat hij de rechtbank te A heeft misleid door in een procedure waarin hij optrad tegen klagers sub 1 en 2 bepaald relevante feiten te verzwijgen, daarmee handelend in strijd met Gedragsregel 30;
- b dat hij aldus ten onrechte verkregen veroordelende vonnis pas na het verstrijken van de appèltermijn aan klagers sub 1 en 2 heeft betekend;
- c dat hij dit vonnis vervolgens heeft geëxecuteerd.

Door aldus te handelen, c.q. na te laten heeft mr. X de norm zoals vastgelegd in artikel 46 Advocatenwet overschreden.

Overwegingen Raad

Klachtonderdeel a

Een advocaat komt een ruime mate van beleidsvrijheid toe de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze die hem in overleg met die cliënt, als meest passend voorkomt. Bedoelde vrijheid is niet absoluut, doch vindt haar beperking onder meer hierin, dat de advocaat geen feiten mag poneren, waarvan hij de onwaarheid kent of redelijkerwijs kan kennen. Dit is ook vastgelegd in Gedragsregel 30. Anders dan klagers

menen, brengt deze regel echter niet met zich mee, dat mr. X gehouden was om bij het aanhangig maken van de zaak tegen klagers sub 1 en 2 de rechtbank uit eigener beweging mede te delen dat in de zaak tegen de vennootschap bij de Kantonrechter door de vennootschap verweer werd gevoerd. Evenmin was mr. X gehouden om, nadat hem was gebleken dat namens klagers sub 1 en 2 in de rechtbankprocedure geen procureur was gesteld en geen verweer werd gevoerd, de hiervoor bedoelde mededeling alsnog te doen dan wel, om, nadat in de zaak tegen de vennootschap door de Kantonrechter vonnis was gewezen, hiervan de rechtbank in kennis te stellen. Het lag op de weg van klagers om in de rechtbankprocedure bij procureur te verschijnen en zonodig deze mededelingen te doen en daarin kwam geen verandering onder invloed van de omstandigheid dat mr. X wellicht had kunnen begrijpen dat zijn tegenpartij niet anders dan abusievelijk had verzuimd te verschijnen in de rechtbankprocedure.

Klachtonderdeel b

Ook ten aanzien van dit klachtonderdeel geldt het hiervoor genoemde uitgangspunt van beleidsvrijheid. Mr. X heeft de zaak met zijn cliënt besproken. Deze koos ervoor de appèltermijn af te wachten. Het stond mr. X niet vrij om, tegen de wens van zijn cliënt, klager sub 3 (mr. Y, *bew.*) vóór het verstrijken van de appèltermijn van het vonnis in kennis te stellen. De door zijn cliënt gekozen lijn was evenmin zozeer gespeend van enig redelijk eigenbelang en evenmin louter gericht op schadetoebrenging aan de tegenpartij, dat mr. X gehouden was – zoals klagers hebben betoogd – zich uit de zaak terug te trekken. Het feit dat tegen het vonnis van de rechtbank mogelijk geen rechtsmiddel openstond, maakt dat niet anders. Voorzover de welwillendheid die advocaten in beginsel onderling dienen te betrachten mr. X in deze kwestie ertoe had behoren te bewegen zijn tegenpartij op enig moment in te lichten over het aanstaande dan wel inmiddels gewezen rechtbankvonnis, treft hem niettemin nog geen verwijt, omdat hij het belang van zijn cliënt heeft laten prevaleren.

Klachtonderdeel c

Een advocaat mag in het kader van de belangenbehartiging van zijn cliënt in beginsel alle mogelijkheden gebruiken die het proces- en executierecht hem bieden. Hij zal zich in het algemeen niet behoeven af te vragen of het voordeel dat hij voor zijn cliënt wil bereiken met de middelen waarvan hij zich bedient, wel opweegt tegen het nadeel dat hij daarmee aan de wederpartij toebrengt. Dat mr. X desgevraagd heeft geweigerd de executie op te schorten, totdat er uitspraak zou zijn in de verzetprocedure, dan wel in een eventueel misbruik van recht-procedure is niet onredelijk, gelet op de mogelijke duur van een dergelijke procedure. Toen klagers vervolgens een executiegeschil aanhangig maakten, was mr. X gehouden de executie op te schorten totdat in dat geschil zou zijn beslist, hetgeen hij ook heeft gedaan.

Volgt

Ongegrondverklaring van de klacht in al haar onderdelen.

FUNCTIONEREN TIJDENS SCHORSING

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 24 september 2001

(mrs. Mertens-Steeghs, Kneepkens, De Bont, Theunissen en Ten Brummelhuis)

Het als advocaat blijven functioneren tijdens een schorsing in de uitoefening van de praktijk. Het niet-beantwoorden van brieven en sommaties van de deken.

- *Advocatenwet artikel 46, 48 (2.2 Bezwaren van de deken)*
- *Verordening op de Beroepsaansprakelijkheid*
- *Boekhoudverordening*
- *Gedragsregel 37*

Bezwaar van de deken

Mr. X heeft ondanks dat hij een schorsing van vier weken in de uitoefening van zijn praktijk tijdens de periode van schorsing zijn naambord niet veranderd en is ter zittingen van de rechtbank blijven verschijnen, zulks ondanks uitdrukkelijke aanwijzing ter zake van de deken. Mr. X is als procureur bij de rechtbank in twee procedures blijven optreden. Voorts heeft mr. X in het kader van de controle op de naleving van de Verordening op de Beroepsaansprakelijkheid en de Boekhoudverordening verzoeken van de deken om aan te tonen dat hij aan zijn verplichtingen voldeed, niet beantwoord.

Overwegingen Raad

Het als advocaat blijven functioneren tijdens een schorsing in de uitoefening van de praktijk, het niet-aantonen dat hij tegen beroepsaansprakelijkheid verzekerd is en het niet-beantwoorden van de sommaties van de Dekens om aan te tonen dat hij voldoet aan de Boekhoudverordening zijn evenzovele signalen dat mr. X de meest elementaire plichten van de advocaat volstrekt negeert. Hierdoor stelt mr. X zich willens en wetens buiten de advocatuur en geeft hij er blijk van voor het beroep van advocaat niet geschikt te zijn.

Volgt

Gegroundverklaring van het bezwaar van de deken en oplegging van de maatregel van schrapping van het tableau.

OPTREDEN LID VAN HOF VAN DISCIPLINE

Voorzitter van de Raad van Discipline Leeuwarden, 25 september 2001

(mr. Van Riessen)

Klacht over het optreden van een lid van het Hof van Discipline in een klachtzaak.

- *Advocatenwet art. 46 (6 Tuchtprocesrecht)*
- *Gedragsregel 1*

Feiten

Klager is van oordeel dat het Hof van Discipline niet is ingegaan op de feitelijke inhoud van de door hem ingediende klacht. Op grond daarvan dient hij een klacht in tegen mr. X, die toen over de klacht (mede) geoordeeld heeft.

Overwegingen voorzitter

De voorzitter stelt voorop, dat de Raad van Discipline niet oordeelt over klachten over de rechtsgang bij een met de rechtspraak belaste persoon of instantie, zodat de klacht van klager voorzover inhoudende dat door gedragingen van mr. X als rechtsprekend lid van het Hof van Discipline, dat de klachtzaak van klager in hoger beroep heeft behandeld tegen mrs. Y en Z en daarin heeft beslist, het vertrouwen in de rechtsgang ernstig is geschonden, geen bespreking behoeft. De Raad oordeelt louter over gedragingen van een advocaat als bedoeld in art. 46 van de Advocatenwet en toetst deze daaraan. In casu is niet gebleken, dat mr. X bij de uitoefening van voornoemde functie zijn taak zodanig heeft verwaarloosd of zich in de hoedanigheid van lid van het Hof van Discipline zodanig heeft misdragen dat hij geacht moet worden zich te hebben schuldig gemaakt aan een handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt.

Volgt

Kennelijk ongegrondverklaring van de klacht.

(advertentie)

FIF 33
RECHTSGANG- EN INFORMATIEBUREAU

Ten behoeve van de advocaat en het bedrijfsleven.
Verantwoord in bedrijfsrechtelijke in tinnen- en buitenland.

- overmatig veldovername
- overtuiging concurrentheffing
- veldafrekening
- handelsinformatie
- fraude
- prijs-ondersnelen

Telefoon : 010 - 477 33 22 E-mail : info@fif33.nl
Fax : 010 - 477 06 30 Internet : www.fif33.nl

Vraag onze brochures aan voor een compleet pakket aan diensten.

Hoofdkantoor: Hoornedijk 185, 3021 EM Rotterdam
Correspondentieadres: Postbus 24230, 3001 HE Rotterdam

Als u zoekt naar een
advocaat in een hooiberg
www.advocatenwerk.nl

HV&PARTNERS
VOOR JURISTEN. VAST OF INTERIM

TEL 010 - 240 06 05